

Zaak T-11/90

H. S. tegen Raad van de Europese Gemeenschappen „Niet-ontvankelijkheid”

Beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 24 juni 1992 II - 1870

Samenvatting van de beschikking

1. *Ambtenaren — Beroep — Beroep betreffende organisatie van jaarlijks medisch onderzoek — Geen bezwarend besluit — Verplichting, verzoek in zin van artikel 90, lid 1, Ambtenarenstatuut in te dienen*
(Ambtenarenstatuut, art. 59, lid 4, 90 en 91)

2. *Ambtenaren — Beroep — Vordering tot schadevergoeding verbonden met vordering tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid van vordering tot nietigverklaring, die niet-ontvankelijkheid van vordering tot schadevergoeding meebrengt*
(Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)

1. Daar artikel 59, lid 4, Ambtenarenstatuut, volgens hetwelk de ambtenaar zich ieder jaar dient te onderwerpen aan een medisch onderzoek, niet voorziet in enig besluit van de betrokken instelling dienaangaande, moet de ambtenaar die zich beroept op een bij dat onderzoek begane onregelmatigheid of fout van de medische dienst, en die het bestaan van een bezwarend besluit in de zin van artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut niet kan aantonen, de precontentieuze procedure overeenkomstig artikel 90, lid 1, Ambtenarenstatuut inleiden met de indiening van een verzoek. Slechts tegen het besluit tot afwij-

zing van zulk een verzoek kan de betrokkene overeenkomstig artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut, een klacht bij de administratie indienen.

2. Wanneer een ambtenaar krachtens artikel 179 EEG-Verdrag tegelijk beroep instelt tot nietigverklaring van een besluit van een instelling en tot vergoeding van de door dit besluit veroorzaakte schade, zijn die verzoeken zo nauw met elkaar verbonden, dat de niet-ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring de niet-ontvankelijkheid van het beroep tot schadevergoeding meebrengt.